

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

31. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

5. SRPNA 2018

Z obsahu:

Dobře, že jsme tady
Z kázání biskupa
Anastázia Sinajského
- strana 2 -

Svatý Osvald
Libor Rösner
- strana 4 -

**Vítej, věrný služebníku,
opět mezi svými (10)**
- strana 6 -

**Lékařka obžalována
za zveřejnění údajů
o nemocích homosexuálů**
- strana 7 -

Mateřská oběť lásky
Římská diecéze započala
proces blahorečení
Chiary Corbello Petrillo
- strana 8 -

Vizionář:
**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (17)**
- strana 11 -

**Mariánský sloup
na Staroměstském
náměstí v Praze (4)**
Ing. Josef Pejřimovský
- strana 12 -

*Chiara Corbella Petrillo
obětovala život, aby přivedla na svět svoje dítě*

Dobře, že jsme tady

Z kázání biskupa Anastázia Sinajského (7. století)

Toto tajemství zjevil Ježíš svým učedníkům na hoře Tábor. V době svého pozemského pobytu mezi nimi sice často hovořoval o Božím království a o svém druhém příchodu ve slávě, ale protože asi nebyli dostatečně přesvědčeni o tom, co jim o Božím království hlásal, chtěl, aby jejich srdce bylo nejhlubším přesvědčením naprosto proniknuto; a tak aby na základě přítomného zážitku vytušili budoucnost, dal jim na hoře Tábor zakusit Boží zjevení jako předznamenání a obraz nebeského království. Jako by jim přímo řekl: „Aby ve vás dlouhé čekání nevyvolávalo nevíru, již nyní,

v této přítomné chvíli slyšte: *Amen, pravím vám: Někteří z těch, kdo tady stojí, neokusí smrt, dokud neuvidí Syna člověka, jak přichází* (Mt 16,28) ve slávě svého Otce.“

A evangelista na doklad toho, že Kristus skutečně může všechno, co chce, hned potom připojuje: *Po šesti dnech vzal Ježíš Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako sníh. A hle, ukázal se Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.* (Mt 17,1–3)

To jsou divy dnešní slavnosti, to je i pro nás určené spasitelné tajemství,

kteřé se teď naplnilo na hoře Tábor: svolává nás sem jak smrt, tak oslavení Kristovo. Nuže, abychom mohli uprostřed učedníků, které Bůh naplnil svatým Duchem, spolu s vyvolenými proniknout do hlubin tohoto neslychaného a posvátného tajemství, naslouchejme svatému Božimu hlasu, jenž nás neustále z výšin hory svolává. Tam nahoru musíme spěchat, a troufám si říci, že stejně jako Ježíš. On je zde naším vůdcem a naším předchůdcem do nebe a před duchovními zraky budeme spolu s ním zářit, neboť on jakoby obnoví rysy naší duše a připodobní nás k svému obrazu; jako on sám budeme vždy více proměněni a dostaneme účast na Boží přirozenosti, vždy více budeme připraveni pro Boží království. Tam tedy pospěšme, s odvahou a radostí, a vstupme do samého středu oblaku,

Pokračování na str. 5

Papež František v měsíci červenci nemívá generální audience. Namísto jeho obvyklé katecheze proto nabízíme ke svátku Proměnění Páně, který slavíme 6. srpna, krátkou homilii Anastázia Sinajského, biskupa žijícího v 7. století. Světec nepotřeboval mnoho slov, aby vysvětlil podstatu toho, co se na hoře Tábor událo. Bylo by dobré na chvíli se zastavit a zůstat s Ježíšem, třemi apoštolů, Mojžíšem a Eliášem..., rozjímat o tomto podivuhodném dění – a to i uprostřed prázdninových aktivit a času dovolených.

A až budeme opouštět horu, plni zážitku s proměněným Ježíšem, měli bychom odcházet vnitřně proměněni – to je jediná možná rozumná odpověď na Boží zjevení. Konkrétně? Inspiraci můžeme nalézt v dnešním druhém čtení: Nežijme tak, jak žijí pohané, protože jejich smýšlení je neplodné. Ježíš nám přece ukazuje jinou cestu: neustále si obnovovat mysl po její duchovní stránce! Dostaneme-li se pak v našem úsilí na cestě spásy do pokušení a nabudeme dojem, že nás Bůh opustil, vezme, že nás Bůh jen zkouší, zda půjdeme v jeho zákoně, či nikoliv. Tak nás o tom také poučuje dnešní první čtení.

Editorial

O neplodnosti pohanského smýšlení, či naopak o vpravdě rajském ovoci hlubokého spojení s Trojediným Bohem vydávají svědectví následující stránky našeho časopisu. Ať už je to životní příběh svatého Osvalda, kde spatřujeme velmi markantní propast mezi pohanským chováním mocichtivého Pandy a pokorným, leč nebojácným světcem plným důvěry v Pána. (str. 4–5) Bezpochyby můžeme také vyčíst principiální rozdíl v jednání přívrženců komunistického režimu a kardinála Berana. (str. 6–7) I některé aktuální zprávy jsou důkazem o neplodnosti smýšlení, které nestaví na Bohu. Anebo snad ani ne tak o neplodnosti, jako spíše o zkaženém ovoci – otázka je, co je horší; ale pro spásu lidských duší je důležité, zda člověk kráčí v zákoně Hospodinově, nebo ne. Přesně tak, jak nás varuje a vede i Panna Maria v mnoha svých zjeveních. (str. 11) Chovat neuctu vůči Matce Boží a jejímu jedinečnému postavení, které má u Boha, (str. 12–13) případně vědomě odmítat její výzvy k obrácení, to je postoj nadutého odporu vůči Bohu. Tvrdí-li Mariini odpůrci, že Boha

uctívají a milují ho, pak jsou dokonalými lháři: není možné odloučit lásku k Trojedinému Bohu a k Matce Božího Syna Ježíše! Takové smýšlení je pohříchu pohanské, pochází z horizontální zahledlosti člověka do sebe...

Jak naprosto odlišně působí životní svědectví Chiary Corbello Petrillo a jejího pozůstalého manžela Enrika! (str. 8–10) Živá voda pro duši! A úctyhodný příklad, jak lze v současném světě vydávat ovoce ryziho života s Bohem. Stěží lze vystihnout jednu zásadní myšlenku z rozhovoru s Enrikem, každý si najde něco jiného. Přesto bych rád aspoň jednu povzbuzující pro naše výše zmíněné setkání na hoře s proměněným Ježíšem vyzdvihl: „Milost pochopíš tehdy, když ji prožíváš. Přijde ve chvíli, když ji potřebuješ.“ Kéž se tedy necháme vést Boží milostí, ať už jsou naše životní cesty jakékoliv! A nechejme se uchvátit Ježíšem jako Petr! Svět, který tolik staví na smyslových zážitcích, potřebuje vidět srdce zapálená pro Ježíše, jenž nabízí nekonečně více, než si člověk ve své smyslovosti dokáže představit. Pak všichni společně budeme mít možnost poznat, jak dobré je s Ježíšem přebývat...

Daniel Dehner

Vrať se na místa, kde Ježíš nasýtil tisícový zástup několika chleby a rybičkami. Uchýlil se pak do samoty, aby rozmlouval s Otcem. Čeká ho jeden z nejobtížnějších úkolů jeho kazatelské činnosti: vysvětlit posluchačům, že Bůh je miluje mnohem více, než mohou pochopit a vůbec si představit. Má je přesvědčit, aby se nechali milovat tak, jak chce Otec, a nikoliv jen tak, jak by se jim právě líbilo. Jsi ochoten připustit, že tě Pán miluje ve skutečnosti zcela jinak a mnohem více, než si můžeš představit a přát? Modli se spolu s Ježíšem, abys patřil k těm, které neodradí ani nepochopitelná bezmezná Boží velkodušnost.

Dav, který včera z Pánovy štědrosti povečeřel, hledá po rozednění svého hostitele. Ježíš však odešel v noci po hladině za svými a nyní je již v Kafarnaum. Přidej se k zástupu, který podniká všechno, aby opět našel štědrého divotvůrce.

Nelíbí se jim, že tak skrytě odešel a nechal je bez snídaně. Nechápu, jak se jim mohl ztratit. Neradi by přišli o výhody, jaké si od něho po včerejší události slibují. „Mistře, jak se ti podařilo od nás odejít? Chceme si tě podržet pro sebe!“

Ježíš však vidí velice dobře, o co jim především jde. Jsou tak zahleděni do sebe a zaměstnaní starostmi o svůj hmotný prospěch, že jim zcela uniká zázračný charakter Ježíšova činu. Kdo myslí na sebe, těžko může opravdu myslet na Pána. A přece obrátit se upřímně k Ježíši a připustit jeho nadlidskou lásku neznamená přijít zkrátka, nýbrž otevírá možnost pro přijetí mnohem většího daru.

Nedorozumění, kterého jsi svědkem, pramení tedy z neochoty opustit přízemní perspektivu a uvěřit, že existuje také jiná, Boží rovina, která daleko převyšuje jejich omezené obzory. Zázrak s rozmnožením chlebě byl jen jedním z tak početných znamení, jimiž Otec osvědčuje a pečeti božský původ, božské poslání a věrohodnost svého Syna. Ale těmto Izraelitům jako by to nestačilo. Oni si právě ani tak nežádají přesvědčivé znamení, jako spíše výhodné a pohodlné uspokojování svých časných potřeb. „Dávej nám

stále pokrm, jako nám Mojžíš dával mannu, pak ti uvěříme.“ Ale jakápak to bude víra? To je pouze uznání a spokojenost z dosažení požadovaných výhod. Mísť to aby pozvedala člověka z jeho pozemskosti k Bohu, připoutala by ho ještě více k jeho přízemní tělesnosti. A to je přesně opak toho, o čem tě chce Ježíš přesvědčit.

Jeho zázraky nejsou prostředky k zvláštnímu uspokojování časných potřeb, nýbrž znamení, která mají tvůj zrak i tvou mysl obrátit v posvátné účtě a úžasu k samotnému Pánu a jeho bož-

ství. On přece nepřišel, aby jen rozdával, nýbrž aby **sám se stal darem**. Nemůže se však darovat tomu, kdo mu neuvěří vírou, která pokorně vykročí ze svých sebestředných, ale úzkoprsých měřítek, ze své pozemské omezenosti, ze začarovaného kruhu sebestředné pragmatičnosti.

Opustit domnělou jistotu opírající se o hmatatelnou pozemskost a uvěřit Ježíši znamená také uvěřit ve svou mnohem vyšší hodnotu a od Boha přijatou vznešenost, ve svou **možnost žít ještě jiným životem**. Uvěříš-li, můžeš přijmout rovínu života, který nezná žádná omezení a žádné hranice, který nemůžeš zatím obsáhnout právě pro jeho nesmírnost: *život věčný*. V tom je smysl požadované víry, že se musíš zcela spolehnout pouze na **Ježíšovo slovo**, které právě proto Otec pečeti divy a znamení. Zatímco tělesný pokrm ti dává jen dočasnou sílu k pozemskému životu, Ježíšův pokrm je **život sám: Já jsem chléb života**. Zatímco biologický život je uzavřen v tobě samém, život, o kterém mluví Ježíš, *život podle Božího vzoru*, je **účast na životě, jímž žije sám nekonečný Bůh**.

Odkud se bere tato Boží záliba v sebe-rozdávání, či spíše v sebedílení? Toto tajemství je skryto v samé podstatě Božího života, v bezmezné nenasytlosti jeho lásky, která ho přiměla, *aby sestoupil z nebe a dal život světu*. Připravil si nejčistší panské lůno, v němž začal tento *koloběh života* mezi Bohem a člověkem. Vznešeným počátkem tvého napojení na život v Bohu je tajemný zázrak Mariina lůna, ve kterém se dva životy, božský a lidský, spojují v jeden. Nechceš-li stát před Ježíšem nevěřící a nechápající jako jeho

Chléb věčného života

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe.

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 16,2–4.12–15

Celé společenství synů Izraele reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Árónovi. Synové Izraele jim řekli: „Kéž bychom zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme seděli u hrnců masa a jedli chléb dosyta. Vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste umožili celé shromáždění hladem!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako déšť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají dávku na den. Chci je zkoušet, zda půjdou v mém zákoně, nebo ne. Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim toto: Kvečeru budete jíst maso a zrána se nasýtíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“ Když nastal večer, přilétly křepelky a pokryly celý tábor. Zrána padla rosa na tábor kolem dokola. Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. Když to synové Izraele viděli, ptali se navzájem: „Co je to?“ – neboť nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu.“

2. čtení – Ef 4,17.20–24

Říkám vám a zapřisahám vás ve jménu Páně: Nežijte už tak, jak žijí pohané! Jejich smýšlení je neplodné. Takhle jste se tomu přece o Kristu neučili! Vy

Dokončení na str. 13

překvapení a zklamaní posluchači, obrať se na jeho Matku. Ona dokonale rozumí jeho a svému tajemství. Aby ti pomohla **překročit práh víry**, obnoví tvou mysl *po duchovní strážce*, obleče tě v *nového člověka*, ona tě nejlépe a nejrychleji uvede do tajemství života, ve kterém už nebudeš ani *hladovět* ani *žít po ničem*, co tak svazuje mysl i srdce člověka, že je *jeho smýšlení neplodné*, takže není schopen a ochoten přijmout velký dar života z Boha a v Bohu.

Ježíši, Synu Panny Marie, na její přímlovu dej mi *chléb silných*, *ved' mě do své svaté země, k výšinám, které získala tvá pravice*⁽¹⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 78,25.54

Svatý Oswald

Sedmé století na Britských ostrovech bylo ve znamení ustavičného potýkání se křesťanství s pohanstvím, resp. panovníků jednotlivých menších království. Válka stíhala válku, bojovali spolu odvěcí nepřátelé i blízcí příbuzní, nemálo korunovaných hlav při těchto ozbrojených půtkách bylo sraženo z krku svých nositelů. A v této době vládl muž, jenž byl ze svého trůnu vyzdvižen k trůnu Krále nebeského.

Jedním z těch, kdo zemřeli s mečem v ruce, byl i Ethelfrid, uchvatitel northumbrijské královské koruny (Northumbrie ležela v severovýchodní části dnešní Anglie). Když v roce 616 zahynul v bitvě se svým švagrem Edvinem, uprchla vdova Aka s dětmi do Skotska. Edvin poté ovládl zemi a pokoušel se o další výboje. Ty ho stály život – v roce 633 padl v bitvě se spojenými vojsky mercijského krále Penty a gwyneddského krále Cadwallona. Avšak několik let před svou smrtí se obrátil, změnil život a jeho kralování pak nabylo takových rozměrů, že je dnes ctěn jako světec. Edvinův kult se mohl rozšířit na celý ostrov, kdyby ovšem na northumbrijský trůn neusedl muž, jenž jeho slávu zastínil – Ethelfridův a Akin syn Oswald.

Když přišel o otce, bylo mu asi 11 let. Pobyt ve skotském exilu, zprvu nahlížený jako osudový zmar, se pro něj i pro celou rodinu stal životní výhrou. Usídlili se na ostrově Iona, kde své vrcholné období prožíval klášter založený sv. Kolumbánem. Mniši z tohoto kláštera, žáci z několikáté generace sv. Patrika, poskytl chlapcům velice solidní vzdělání a hlavně je přivedli k víře. Děti i s matkou byly pokřtěny a Oswald měl v budoucnu svými činy nejen přivést zemi od falešné víry předků k pravé víře potomků, ale též vykoupit viny svého otce, jenž zemi napojil krví stovek křesťanů. Ethelfrid například povraždil několik stovek mnichů v klášteře v Bangoru jen proto, že se modlili za vítězství jeho protivníka.

Podobně si počínal gwyneddský král Cadwallon, jenž rovněž pustošil zemi a zvláště se zaměřil na bourání kostelů, vypalování klášterů a vraždění křesťanů. Aby Oswald uhájil svá práva na trůn, musel se vypořádat nejprve s ním. Vytáhl proti němu jako Gedeon proti Midjanským, s několikanásobně menším vojskem, které mu poskytl Domnall Brecc, král skotské Dalriady, a s malým osobním oddílem.

Svatý Oswald

Spoléhal na pomoc svých northumbrijských poddaných, kteří se budou chtít vymanit zpod Cadwallonovy krutovlády, a především na pomoc Hospodina. Ten mu stejně jako Gedeonovi seslal sen, kde k němu promluvil sv. Kolumbán podobnými slovy jako Ádonai kdysi k Jozeemu: „Jen buď odhodlaný a velmi statečný, neboj se a neděs, poněvadž tvůj Bůh je s tebou všude, kam půjdeš.“ Poté ho světec vyzval, aby nazítří ráno vyrazil na zteč, neboť ho čeká ochrana Boží a slavné vítězství.

Hned za svítání sešikoval Oswald své muže a podělil se s nimi o svůj sen. Poté nechal ze dvou břevnen stlouct kříž a vsadit jej do země. Osobně jej třimal vztyčený v objetí, dokud vojáci nezasyпали jámu, v níž byl kříž ukotven, zeminou a nezajistili ho proti pádu. Byl si jist, že v tomto znamení zvítězí. Poté je vyzval: „Padněme všichni na kolena a prosme všemohoucího Hospodina zástupů, živého a pravého Boha, aby nás v tomto spravedlivém boji ochránil před pyšnými nepřáteli, neboť on dobře ví, že tento boj vedeme na obranu našeho lidu.“ Jeho muži se skutečně zbavili strachu a obav, vyrazili proti početné silnějšímu nepříteli, jistému si snadným vítězstvím, a na hlavu jej porazili.

Ke kříži umístěnému na Heaven Field (Nebeské pole), jak se místu bitvy začalo říkat, mířily podle sv. Bedy Ctihodného v pozdějších letech kročeje tisíců poutníků. Docházelo tu k četným uzdravením a ještě později si začali lidé brát z kříže třísky, jež pak namáčeli v nápojích podávaných nemocným, kteří se po jejich požití uzdravili často i z nevléčitelných nemocí.

Oswald, nový pán v Northumbrii, začal bezprostředně po usednutí na trůn splácet Bohu milosti, jimiž ho obdařil na Heaven Field. Hodlal slávu jeho jména rozšířit od východu až na západ, proto povolal z křesťanského Skotska biskupa, jenž se měl stát oficiálně hlasatelem Kristovy slávy. Nebyla to však šťastná volba, vybraný misionář se nesžil s místním obyvatelstvem, vzájemné odcizování rostlo den ode dne, proto Oswald bez zbytečného sentimentu tohoto muže poslal nazpět a vsadil na jistotu: povolal z Iony, kde sám přijímal taje křesťanské víry, mírného a skromného Aidana, který snad i sám stál u jeho vlastní konverze. Tentokrát to byla volba více než šťastná,

Aidan byl muž na svém místě, jeho trpělivé a láskyplné evangelizování doléhalo k uším Northumbrijských, kteří ve stále hojnějším počtu žádali o křest. Povstávaly nové kostely a kláštery, přicházeli noví kněží ze severu, země se pomalu stávala křesťanskou.

Osvald nenechával hlásání radostné zvěsti jen na Aidanovi, svědomitě mu pomáhal, třeba i v roli tlumočnicka, když hlavně zpočátku vystávala mezi místními a Aidanem jazyková bariéra. Apoštol Northumbrie obdržel od svého krále ostrov Lindisfarne (dnes Holy Island), kde v nově zbudovaném klášteře zřídil své sídlo, odkud mohl se svými druhy vyrazet do kraje nabírajícího na rozsáhlosti podle toho, jak Osvald rozšiřoval své území. Království Piktů a Skotů z Dalriady, waleské království Strathclyde či knížectví Lindsay byla pod Osvaldovou nadvládou, stejně jako jiná menší království v Británii. V roce 635 se mu podařilo obrátit na víru krále mocného Wessexu Cynegilse a sám mu byl křesťanským kmotrem. Posléze povolal jeho dceru Cyneburgu za manželku.

Král Osvald neměl Krista pouze naotech, ale i v srdci. Hodně se modlil, začínal už ranními hodinkami, které se modlil spolu se svými kaplany. U jiných vládařů raného středověku vyzdvížených na oltář, v jejichž životopisech čteme podobné chvalozpěvy, můžeme celkem právem pochybovat, zda nejde o tendenční legendistický postup při charakteristice panovníka-světce, nicméně u muže vychovaného v klášteře, v němž byla svědomitě pěstěna iroskotská mnišská tradice, můžeme pochybnosti odložit stranou. Jeho zvyk sedávat s rukama sepjatýma a položenými na klíně se vysvětloval právě je-

ho častou modlitbou. Štědře obdarovával almužnami chudinu, dodnes se vypravuje příběh, typický pro Osvaldovu osobnost. Jednou se během hostiny dozvěděl, že před branami jeho hradu stojí početný zástup žebračků. Okamžitě nařídil podělit je tím, co leželo na prostřených tabulích, včetně svého vlastního pokrmu. Ba co víc – rozdával oněm chudákům i stříbrné mísy, aby je mohli zpeněžit. Svědek tohoto skutku, Aidan, tehdy přitiskl královi pravici na své srdce, řka: „*Kěž tato ruka nikdy nezetlí.*“ Sto let po Osvaldově smrti byla jeho pravice při přenášení tělesných pozůstatků nalezena neporušená...

V roce 642 musel Osvald touto rukou uchopit meč a vytáhnout do pole proti uzurpátorskému králi Mercie, vyznavači pohanských božstev Pendovi, který před lety připravil o život jeho předchůdce Edvina a který se nyní spojil s waleskými vojsky, aby učinil přítrž růstu Osvaldovy moci. K rozhodující bitvě došlo v horkém, slunném srpnovém dni u Maserfelthu. V onen 5. srpen došlo k porážce northumbrijského vojska a smrti jejich krále.

Osvald nezemřel hned. Jeho poslední myšlenky patřily Bohu a vojákům, za něž poté, co utrpěl smrtelné zranění, pronešl střílnou modlitbu. Krvežíznivému Pendovi nestačila Osvaldova smrt, přikázal pozutinat mu údy a hlavu a pak je potupně rozvěsit na kůly. Patrně v tom vězely i náboženské důvody – údy poraženého soka měly sloužit jako obětní dar bohu Odinovi. Věřící ale na vlastní nebezpečí kusy těla milovaného krále sesbírali a v úctě je přechovávali, část z nich skončila v Lindisfarne, část v jednom klášteře v Lindsay. Když je sem přivážel Osvaldův bratr Oswy, zdráhali se je mniši přijmout, ať už

Zachovejme tradiční rodinu.cz zve širokou veřejnost na **seminář na téma**

VLIV ISTANBULSKÉ ÚMLUVY NA NAŠE ŽIVOTY A JEJÍ RATIFIKACE,

který se koná pod záštitou poslankyně PSP ČR Mgr. Pavly Golasowské.

KDY: 23. 8. 2018 od 17 do 19 hodin.

KDE: Kulturní dům Czytelnia, Vendryně 348.

Program semináře: Mgr. Bc. Pavla Golasowská, DiS., poslankyně PSP ČR • Mgr. Niina Nováková, konzultantka ČBK pro rodinu a školství • JUDr. Aleš Nytra, právník a odborník na danou problematiku • Mgr. Ireneusz Sobczyk, OFM – farnost Jablunkov • další pozvaní hosté. Změna programu vyhrazena. Seminář je pořádán na základě iniciativy skupiny, která vyvíjí aktivity na podporu manželství složeného z muže a ženy a na podporu tradiční rodiny, a aktivity proti ratifikaci tzv. Istanbulské úmluvy.

Vstup volný. Blíže informace na

www.zachovejmetradicnirodinu.cz

ze strachu před Pendou, anebo proto, že Osvalda vnímali jako cizince, jen dočasně panujícího v jejich knížectví. Přesvědčila je až tajemná záře vznášející se nad vozem, na němž byly ostatky převáženy. Tak mohl jednu kost ze světcova těla obdržet i náš Karel IV. Kostely zasvěcené northumbrijskému králi jsou dnes rozestřeny po celém světě, dokonce i u nás je najdeme, např. v Milovicích u Břeclavi.

Po Osvaldově smrti se v jeho království vlivem Pendovým opět rozšířilo pohanství, ale v roce 655 Pendu v přímém souboji zabil v bitvě u Winweadu Osvaldův bratr Oswy a navrátil zemi do náruče církve. Osvaldova smrt ani jeho úsilí za života tak nebyly marné.

Dobře, že jsme tady – dokončení kázání biskupa Anastázia Sinajského ze str. 2

napodobme Mojžíše a Eliáše nebo Jakuba a Jana. Každý z nás ať je jako Petr, uchvácený Božím viděním a zjevením, proměněný tímto skvělým Proměněním, povznesený nad svět, vytržený ze země. Zanechme tělesnosti, opusťme stvoření a obraťme se ke Stvořiteli; jak to u vytržení řekl Petr: „*Pane, je dobře, že jsme tady.*“ (Mt 17,4) Ano, Petře, opravdu je dobře, že jsme tady s Ježíšem, a dobré je zůstat s ním navěky.

Vždyť co přináší více štěstí nebo co je vyššího a vznešenějšího než být u Boha, být mu připodobněn, být ve světle? Kdokoli z nás, jestliže má v srdci Boha a je proměněn v jeho božskou podobu, určitě zvolá: *Dobře, že jsme tady*, kde je všechno proniknuto světlem, kde vládne radost, blaženost a štěstí, kde srdce naplňuje jas, pokoj a slast. Zde vidíme Krista, našeho Pána a Boha, zde si on spolu s Otcem vyvolil příbytek (srov. Jan 14,23),

do něhož přichází se slovy: *Dnes přišla do tohoto domu spása* (Lk 19,9), zde jsou v Kristu poklady věčného dobra v míře vrchovaté, zde se jako v zrcadle objevují prvotiny a obrazy budoucího věku.

(Nn. 6-10: *Mélanges d'archéologie et d'histoire* 67 [1955], 241-244)

Zdroj: *Denní modlitba církve.*

Druhé čtení, 6. srpna – svátek Proměnění Páně

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (10)

Na památku návratu ostatků dobrého arcipastýře Josefa Berana do vlasti

Boží Tělo 1949 bylo posledním Beranovým veřejným vystoupením před věřícím lidem, posledním holdem Kristu Králi. Se jménem božského Spasitele na rtech se kněz Kristův vydal na další zastavení své křížové cesty. Během zůstal věrný a nezma-lomyslněl. Když koncem šedesátých let umíral, zůstal jeho štít čistý. Stal se světovým symbolem odporu proti komunistické totalitě. Závěr čtyřicátých let však znamenal začátek jeho dalšího utrpení, během něhož získal zásluhy u Boha a úctu nejen zbožných katolíků. I za mřížemi, byť v rezidencích, zůstal vnitřně svobodný. Komunisté mu mohli znemožnit veřejně zastávat arcipastýřský úřad a izolovat jej od jeho věrných, ale nemohli mu uzmout víru, největší dar Pána Boha. Tento duchovní statek nemohli znárodnit ani uvrhnout do okovů.

Od 19. června 1949 byl arcibiskup ve svém sídle na Hradčanech hlídán Státní bezpečností. Jak se na komunistickou policii slušelo, podala absurdní důvody pro obsazení arcibiskupského paláce. Ochrana primasa ze strany StB prý byla nutná kvůli hněvu lidových mas, který by Josefa Berana mohl postihnout za jeho protistátní projevy. Palác plný estébáků měl tedy předejít útokům občanů na arcibiskupa, zatímco mu před budovou paláce demonstrovaly davy svoji podporu. Fakticky mu byl znemožněn kontakt s věřícími i další veřejností. K českému primasovi měl prakticky přístup jen pražský generální vikář Bohumil Opatrný, který měl zkušenosti s vedením arcidiecéze z časů válečné sedisvakance. Až do svého vyhoštění v březnu 1950 směl k Beranovi přicházet ještě tajemník pražské internatury Ottavio de Liva. Spojení s Římem obstarávali dobrovolníci. Při předávání dopisů podstupovali značné riziko, neboť museli písemné zprávy dopravovat ilegálně přes hranice. Mnozí věrní katolíci neváhali riskovat a pomoci tak pravdě na svět. Díky tajnému posílání zpráv se Vatikán i svět dozvěděli o tísnivé situaci církve v ČSR, včetně aktuálního postavení episkopátu.

Pro případ krajní nouze udělil papež Pius XII. církvi v ČSR tzv. mexické fakulty, jež umožňovaly kléru činit úkony, které by za normálních okolností směl provádět výhradně za svolení představených. Projevem těchto zplnomocnění byla některá tajná biskupská svěcení, jimiž měla být zajištěna kontinuita biskupských úřadů v případě zatčení stávajících ordinářů. Světící biskup pražský Antonín Eltschkner tak v září 1949 tajně udělil biskupské svěcení Kajetánu Matouškovi, který měl nahradit Josefa Berana, pokud by byl zatčen. Obdobnou cestou rozšířili řady těžce zkoušeného episkopátu František Tomášek nebo Karel Otčenášek, kteří nás provázeli na cestě ke svobodě a svědčili o komunistickém bezpráví po roce 1989. Tito povolání arcipastýři většinou osvědčili vězením, že jsou hodni zastávat úřad apoštolů.

Režim ovládl církev hospodářsky a pomocí nespravedlivého zákonodárství si nad ní zajistil trvalou kontrolu. Pomocí státního souhlasu rozhodoval o tom, kdo smí působit v kněžské službě. Komunisté bezostyšně zasahovali do nedotknutelných svobod církve a drze si osobovali pravomoci, které přísluší pouze řádně ustanoveným biskupům a kněžím.

Ponižení čekalo i na české bohosloví. Katolická teologická fakulta přestala být od 16. března 1950 součástí Karlovy univerzity a nuceně se přemístila do Litoměřic. Internovaný arcibiskup ještě potvrdil některým členům profesorského sboru jejich kanonickou misi. Nemohl však zabránit tomu, aby do semináře komunisté nenasadili tzv. vlastenecké kněze, tedy duchovní přímo spolupracující s režimem. Smutným příkladem byl P. Bohuslav Černocký, katolický kněz a člen KSČ, který při svém pedagogickém působení propagoval myšlenky komunismu. Proti infiltraci fakulty těmito osobami byl Beran bezmocný. Stejně tak nemohl pozvednout hlas proti zmanipulovaným církevním soudním procesům nebo proti rušení

klášterů v roce 1950 a následné internaci a zařazení řeholníků a řeholnic do výroby. Fakt, že byli zatčeni arcibiskupovi sekretáři Jan Boukal a Václav Pácha a metropolitní kanovníci Josef Čihák, Jaroslav Kulač a Otakar Švec, předznamenal možné budoucí zatčení samotných biskupů. Tento výhrůžný vzkaz adresoval stát arcipastýřům pro případ, že by nepolevili ve svém odporu vůči lidové demokratickému zřízení.

Z důvodu upadání prorežimní Katolické akce se režim rozhodl založit organizaci pro katolické kněze, jež by v jednání církve se státem fakticky suplovala biskupy. Ustavující schůze *Mírového hnutí katolického duchovenstva* se v červnu 1951 účastnilo více než 1200 kněží a biskupové Štěpán Trochta, Antonín Eltschkner a Ambróz Lazík. Hnutí si skutečně začalo počínat jako vedoucí síla římskokatolické církve v Československu. Samozřejmě si osobovalo právo fakticky zastupovat biskupy. Není třeba připomínat, že vůči státu postupovalo toto hnutí maximálně vstřícně a loajálně. V této iniciativě se angažovala menšina kněží, mnozí nuceně. Další nedovolený podnik naštěstí nepoškodil kredit církve, kterou – navzdory režimním zásahům – vedli stále biskupové, byť čím dál více omezovaní ve svých úřadech. Věřící prohlédli další úskok komunistů a k mírovému hnutí duchovenstva si zachovali stejný odstup jako k rozkolnické Katolické akci či k vedení konformní Československé strany lidové. Názvy a organizace byly pouhým klamem. Lidé jim nemohli věřit. K tomu se družil ještě mediální tlak. Souhrn všech těchto vlivů však nezpůsobil široký rozkol a odpad věřících od katolické církve a papeže, jak zamýšleli autoři této inscenace. Nevznikla ani žádná nová národní církev. Bylo jistě úspěchem, že kněží i lid většinou vytrvali ve věrnosti biskupům a Římu. Navzdory přemlouvání, lákáním na různé výhody i výhrůžkám si biskupové a ordináři uchovali tutéž věrnost, jakou požadovali po svých ovečkách. Biskupové představovali v těžkých zkouškách, kdy se rozho-

Lékařka obžalována za zveřejnění údajů o nemocích homosexuálů

V Turíně proběhlo 18. července první stání procesu s italskou lékařkou a spisovatelkou Silvanou De Mari. Organizátoři *Torino Pride*, tedy pochodu hrdosti komunity LGBT, ji obvinili z hanobení. Kauza byla odročena na 14. září 2018.

Zatímco ve světě se Silvana De Mari proslavila jako úspěšná autorka literatury pro mládež, na italské scéně je známá také díky svému nekompromisnímu přístupu k homosexualitě. Jakožto lékařka ji totiž popisuje na základě vědeckých statistik a onemocnění, které s sebou praktovaná homosexualita přináší. Z této perspektivy je přesvědčena, že jedinou

„zdravou variantou“ homosexuality je zdrženlivost a její sublimace do přátelství.

Silvana De Mari má tři lékařské specializace – chirurgii, endoskopii a psychoterapii. Léčbou homosexuálů se zabývá více než čtyřicet let, brání se redukování jejich lidství na sexuální preference, a také proto pocituje povinnost prolomit mlčení lékařských kruhů na toto téma. Tvrdí, že homosexualita není nezvratným stavem a na základě svých zkušeností, zejména z endoskopie, varuje před vážným ohrožením zdraví, které s sebou homosexuální akty nesou. Homosexuální kruhy označily její výroky za urážku

a domáhají se potrestání lékařky. Ačkoliv státní zástupce navrhl zproštění obžaloby, soudce na to nepřistoupil a večer proběhlo první stání.

Podle profesora Maura Ronca, který se obhajoby známé lékařky a spisovatelky ujal, představuje tento případ přelom v dějinách italského soudnictví. Poprvé je souzen lékař za zveřejnění vědeckých údajů a vyjádření svého lékařského názoru. Silvana De Mari totiž předložila bohatou dokumentaci, o níž se ve svých výpovědích opírá. Proces tedy rozhoduje o základních občanských svobodách, zdůrazňuje profesor Ronco.

Johanka Bronková, <https://www.vaticannews.va/cs.html>, 19. 7. 2018 (Redakčně upraveno)

Stíny fotbalového vítězství

Pařížské metro přejmenovalo stanici připomínající místo kázání sv. Diviše podle trenéra francouzské reprezentace. Mezi šesti stanicemi, které mají novým jménem uctít vítězství Francie ve fotbalovém mistrovství světa v Moskvě, zní jeden z názvů přímo skandálně: namísto *Notre-Dame-des-Champs*, pojmenované podle montparnasského kostela, jehož jméno zní v překladu kostel „Naší Paní v polích“, ponese zastávka jméno *Notre Didier Deschamps*, tedy „Náš Didier Deschamps“, podle jména francouzského trenéra.

Dnes novorománský kostel Panny Marie, který dal jméno stanici metra, připomíná jedno z nejstarších míst spjatých s dějinami křesťanství ve francouzské metropoli. Vznikl na troskách antické Merkurovy svatyně přeměněné po obrácení starověké Lutetie na kostel zasvěcený Matce Boží.

Ještě předtím, než přišla zpráva o tomto projevu institucionální nesoudnosti, oslovili redaktori Vatikánského rozhlasu arcibiskup Dominique Lebrun. Rouenský metropolita platí za největšího odborníka na kopanou ve francouzském episkopátu. Více než 13 let byl totiž rozhodčím Francouzské fotbalové federace. Arcibiskup Lebrun složil hold poraženým, přiznal, že Chorvaté hráli velmi dobře a Francouzi měli velké štěstí, přestože i oni jsou nepochybně dobrým týmem. Bývalý rozhodčí a nyní arcibiskup z Rouen vyličil oslavy ve své vlasti. V jeho katedrále se vyzvánělo, nicméně – jak dodává – Francouzi dnes ve skutečnosti potřebují jinou radost.

„Žijeme v době, kdy se vyhledávají příležitosti probouzející v lidech velké emoce, radost a vůli jít kupředu. Nejsem si nicméně tak docela jist, zda je to dobrá cesta. Zda se tak hledá pravé štěstí. V této chvíli jsme

samořejmě všichni s naším mužstvem, které pro výhru mnoho vykonalo, a máme z toho radost. Bohužel musíme ale říci, že to Francouzům pravé štěstí nepřinese. Štěstí se odvíjí například od toho, jak se žije v rodině, co se dělá o prázdninách nebo jaké jsou vztahy s druhými. Modlím se, aby všechno dobře dopadlo, aby ti, kdo slaví, slavili s radostí a nevyužívalo se vítězství k podněcování násilí. Násilí je také znakem naší doby... Jsou lidé, kteří se nedokáží vyjádřit jinak, než prostřednictvím násilí. Potřebujeme jednotu, ale tu je potřeba zakládat hlouběji než v pouhém fotbalu,“ uvedl rouenský arcibiskup Lebrun na okraj výtržností, které následovaly po vítězství Francie ve fotbalovém mistrovství světa. V jeho diecézi musela policie proti vandalům užít slzný plyn. Po zprávách o rozhodnutí ředitelství pařížského metra se nicméně nabízí otázka, které šílenství je horší: zda to lidové, či institucionální.

Johanka Bronková, <https://www.vaticannews.va/cs.html>, 18. 7. 2018 (Redakčně upraveno)

dovalo o samotné existenci církve, vzor pro katolíky v ČSR. Výsledkem bylo naplňování kostelů, neboť církev byla považována za nejvýznamnější záštitu národní svobody, jedinou instituci obecného odporu proti bezpráví. Získávala sympatizanty u dřívějších nepřátel. Také od aktivních komunistů, kteří se hlásili ke katolickému vyznání, se ozývaly protestní hlasy na obranu církve. I taci byli.

Momentální prioritou církevní politiky komunistů bylo paralyzovat fungování církevních struktur, zejména vyřadit biskupy. V roce 1950 se postupně čeští a slovenští biskupové ocitli v internaci ve svých rezidencích. Vláda dosadila do funkcí generálních či kapitulních vikářů prověřené osoby a jednala s nimi jako se skutečnými hlavami diecézí. Na území Pražského arcibiskupství získal vedoucí

postavení kapitulní vikář Antonín Stehlik. Právoplatný arcibiskup Josef Beran byl vyzván k odstoupení z úřadu. Po odmítnutí byl eskortován do letního biskupského sídla v Roželově u Rožmitálu. Svě rezidence obdobným způsobem opustí v budoucnu i další biskupové. Josef Beran zamířil do mnohaletého vyhnanství ve vlastní zemi.

(Pokračování)

Mateřská oběť lásky

Římská diecéze započala proces blahorečení mladé Římanky Chiary Corbely Petrillo, která obětovala život, aby přivedla na svět svoje dítě. V těhotenství jí byla diagnostikována rakovina jazyka, avšak kvůli záchraně svého dítěte začala s agresivní léčbou až po porodu. Zemřela v roce 2012, rok po narození svého třetího dítěte, Franceska.

Dekret otevírající diecézní beatifikační proces představuje Chiaru jako „laičku, manželku a matku velké víry v Boha“, přičemž dodává: „Její obětování je majákem světla naděje, svědectvím o víře v Boha – Dárce života a příkladem lásky, která je větší než strach a smrt.“

Chiara se narodila 9. ledna 1984 v Římě. Ve svých 24 letech se vdala za Enrika Petrilla, s nímž se seznámila při pouti v Medžugorje.

Příběh Chiary Corbely, kterou kardinál Agostino Vallini, někdejší vikář Svatého otce pro římskou diecézi, při slavení její pohřební mše svaté nazval „druhou Giannou Berettou Mollo“, znají i mnozí lidé v Česku, a to díky knize s názvem *Smrt nemá poslední slovo*. Hrdinský příběh Chiary a jejího manžela krátce po její smrti popsali jejich důvěrní přátelé – manželé Simone Troisi a Cristiana Pacciniová.

Chiara totiž dala život nejen malému Franceskovi, ale před ním hrdinsky bojovala také o možnost přivést na svět i svoje další dvě děti, které kvůli vývojovým vadám zemřely již půl hodiny po porodu. Lékaři věděli o těžkém postižení dětí a jejich neschopnosti přežít více než hodinu, a proto při každém z těhotenství doporučovali Chiaře potrat. Chiara o svých dětech napsala: „V manželství nám Pán chtěl darovat speciálně děti: Marii Grazií Letizii a Davida Giovanniho, avšak chtěl od nás, abychom je provázeli jen po jejich narození. Dovolil nám je však obejmout, pokřtít a odevzdat do rukou nebeského Otce, a to v pokoji a v jedné neobyčejné radosti. Teď nám svěřil toto třetí dítě, Franceska, který je zdravý a za nedlouho se narodí, ale Pán od nás žádá, abychom mu i nadále důvěřovali, a to i navzdory nádoru, který jsem objevila před pouhými několika týdny a který se nám snaží nahnat strach z budoucnosti, avšak

my nadále věříme, že Bůh i tentokrát vykoná velké věci.“

Hned po porodu Franceska podstoupila Chiara chirurgický zákrok a následné cykly chemoterapie a radioterapie, léčba však již nepomohla. Terminální stadium nemoci přijala s klidem a ve víře v Boží prozřetelnost. „Poté, když se ukázalo, že už pro ni není lékařské pomoci, Chiara Pána prosila o zázrak. Ne však o zázračné uzdravení, ale o pokoj a sílu k prožívání chvil utrpení a bolesti, pro sebe, ale i pro své blízké,“ řekl v kázání na jejím pohřbu františkánský bratr Vito, který oba manžely duchovně doprovázel, přičemž dodal: „A my jsme viděli umírat ženu nejen klidnou a vyrovnanou, ale dokonce šťastnou.“

Chiara zemřela v pověsti svatosti 13. července 2012. Je pochována na římském hřbitově Verano, kam jí o přímluvu chodí prosit mnoho budoucích matek.

ROZHOVOR S MANŽELEM ENRIKEM PRO INTERNETOVÝ PORTÁL SLOVO+

Enrico, začněme jednoduše. Kým je pro tebe Chiara?

Jednoduše, ano? Chceš vědět, kým je pro mne Chiara nyní? Chiara je pro mne vzorem, který ospravedlňuje moji cestu. A je vzorem nejen pro mne, ale i pro ostatní.

Proč?

Protože v našem příběhu a v její tváři se odrážela tvář našeho Pána Ježíše Krista. Víím, že nyní se za mě přimlouvá, a především víím, že ta část života, kterou jsme prožili spolu, otevřela moje nitro a moje srdce více, mnohem více, než to bylo předtím.

Pamatuješ si první okamžik, kdy jsi Chiaru uviděl? Kde to bylo?
V Medžugorje.

Co sis v té chvíli pomyslel?

Že do toho děvčete se mohu zamilovat.

A? Zamiloval ses do ní?

Do Chiary? Samozřejmě, že jsem se do ní zamiloval. (úsměv)

Tak tedy, jaký byl váš příběh lásky? Jaké to bylo, když jste spolu chodili?

Náš vztah byl úplně normální – takový, jaký měli všichni kolem. Poznávali jsme se, měli jsme se rádi, rozcházelí jsme se, hádali se a potom se usmířovali.

Jak dlouho jste spolu chodili?

Pět a půl roku.

A potom jste se vzali. Jaké máš vzpomínky na váš svatební den?

Bylo to krásné (mimořádně, právě dnes, 21. září, máme výročí), jeden z nejhezčích dní v mém životě. Našel jsem konečně někoho, s kým jsem se mohl dělit o svůj život. Našel a následoval jsem své povolání. Podobně to vnímala také Chiara. V manželství je to tak – darujete se jeden druhému, přičemž se stáváte nástrojem na jeho i vaši vlastní cestě ke spáse, k Pánu. To je cílem této svatosti.

Když jste několik měsíců po svatbě zjistili, že čekáte dítě, jaká byla vaše reakce, když ti Chiara oznámila tuto zprávu?

Byl jsem absolutně šťastný. Těhotenství a dítě byly tím, po čem jsme toužili. Nechtěli jsme čekat. Avšak toto byl speciální případ. Po pár měsících jsme se dozvěděli, že ne všechno je v pořádku.

Připravovali jste se na příchod děvčátka – vaší prvorozené dcery Marie Graziie Letizie. Prognózy byly takové, že po narození bude žít jen velmi krátce, protože měla anencefalii. O čem jsi tehdy přemýšlel?

Ptal jsem se, co že vlastně od nás Bůh očekává. Věděl jsem, že to nebude jednoduché, ale že oba, Chiara i já, chceme toto dítě. Ale věta, kterou řekla Chiara, mě držela nad vodou – budeme ji [dceru – pozn. red.] provázet. To jediné můžeme udělat.

***Jak na to reagovalo okolí - vaše rodi-
na a přátelé?***

Podívej, v takové chvíli si každý myslí, co chce. Důležité bylo, že Chiara a já jsme byli na stejné cestě, že jsme měli stejný názor, kráčeli jsme stejným směrem. A dokonce také to, že jsme to zjistili (postižení naší dcery) v různé chvíli - já jsem byl právě v nemocnici kvůli operaci zubu, a Chiara proto šla na ultrazvuk sama - to byl, nazvěme to, dar od Pána. Poněvadž právě v té chvíli jsme lépe poznali srdce toho druhého. Pokud bychom to zjistili společně, Chiara by si mohla myslet, že pouze následují její vůli a netoužím po naší dceři tak jako ona. Ale takto jsme zjistili, že oba, i jako jednotlivci, máme na to stejný názor.

Říkali vám lékaři, co si o tom myslí? Co vám doporučovali?

Pro lékaře byla Maria Grazia pouhý plod, tkanivo. Navrhli nám „terapeutický potrat“, ale už tenkrát jsme věděli, že na tom není nic terapeutického.

Možná o tom nevíš, ale v Bratislavě proběhl právě tento víkend Pochod pro život, kterého se zúčastnilo asi 70 000 lidí. Hodně se hovořilo i o potratech, o tom, proč si nechat dítě. Co však říci matkám, které čekají postižené dítě, jako byla vaše Maria, a lékaři je posílají na potrat?

Proč by měly matky donosit svoje dítě? Protože my nejsme stvořiteli života a protože nad námi je větší projekt, plán, který zdaleka přesahuje naše myšlenky a jehož smysl pochopíme až později. Svět by přece nebyl lepší bez dětí s Downovým syndromem anebo bez ostatních dětí s postižením. Od nich se můžeme mnoho naučit - mnohem více, než si myslíme. Často se to stane v neobvyklých situacích, ve chvílích, které jsme si neplánovali a vymykají se naší představě o životě. Když však pozveme Pána do našeho života, musíme být vždy připraveni změnit směr, změnit náš plán podle jeho vůle - tak, jak on dává svého Ducha.

Říkáš, že také děti s postižením nás mohou mnohému naučit. Co tě tedy naučila Maria Grazia?

Chiara i mne naučila méně se bát smrti. Právě proto, že ona se narodila a po krátké chvíli již odešla do Pánovy náruče,

jste my museli více zafixovat svůj pohled na nebe a prožít tuto zkušenost ještě více v objetí Pána, protože On nás vždy utěšil. A tak se v jednom momentu stalo, že už jsme neviděli nic zlého a nehezkého na tom, že se Maria narodila a rovnou přešla z naší do Ježíšovy náruče. Pokud se na tuto situaci podíváš očima víry, je to dar, nikoliv ztráta.

Po Marii Grazií Letizii vám vícero lidí doporučovalo počkat s dalším těhotenstvím.

Ano, všichni příbuzní.

A tvoje první pocity?

Byl jsem spokojený, nejspokojenější. Oba jsme byli. Po tom, co jsme si prošli složitou zkušeností s věcností u Marie Grazie Letizie, podívali jsme se jeden druhému do očí a řekli si: Nemáme důvod čekat. A tak jsme se hned pokusili o další dítě a Chiara byla opět těhotná.

Po narození Davida se však zopakovala situace, kterou jste prožili s Marií.

Ano, i on tady zůstal s námi jen krátkou chvíli. Davide z různých důvodů neměl nohy a měl několik dalších postižení, která nebyla sluchitelná se životem.

Je to neuvěřitelné, nejprve dcera, potom syn... Jak jsi to prožíval?

Byl jsem šťastný, že se mi narodil syn, ale pocity a emoce byly stejné - nebylo podstatné, zda budeme mít chlapce či děvče.

U Marie jste se naučili méně se bát smrti. Čemu vás přiučil Davide Giovanni?

Náš syn nám ukázal, že nemáme Boha používat jako automat na dobro a naše výhody. Víš, když zemřela Maria Grazia Letizia, všichni nám říkali: „Jste krásní, mladí, určitě budete mít mnoho dalších dětí“, jako bychom měli zapomenout na naše první dítě. Ale my jsme nechtěli zapomenout na Marii. A tak nás Davide naučil, abychom pravou útěchu hledali vždy v Bohu. Neboť stejně jako u Marie, i u něho se zopakovala situace - měli jsme našeho syna jen pozdravit a odprovdit ho k nebeské bráně. A skrze to nám Pán ukázal, že pouze v něm, v našem Pánu, je pravá útěcha. Kdyby Davide zůstal s námi, hledali bychom útěchu v Davidovi tak, jak to chtěli všichni okolo nás. Ale to je v pořádku, pro-

tože ve chvílích, kdy jsi smutný, často řekneš a často si myslíš věci, které tak nemyslíš ve skutečnosti, které nejsou pravdivé.

A potom přichází váš třetí - Francesco. Všechno se zdá být v pořádku. Tentokrát ale jde o Chiaru...

Zjistili jsme, že Chiara má tumor na jazyku. A tak těhotenství pokračovalo, ale s tím, že jsme věděli, že tumor musí být odstraněn co nejdříve.

Pokud by však Chiara začala léčbu během těhotenství, bylo by to riskantní pro Franceska.

Samozřejmě. A tak se Chiara rozhodla, že léčbu odloží, protože v bříšku měla Franceska. Nemohli ji operovat, protože nemohli použít anestezii... Lékaři opět doporučili přerušit těhotenství.

Chiara měla na jazyku aftu - aspoň tak se to zpočátku jevílo. A tak jsme to léčili jako běžný puchýřek v ústech. A pak jsme počali Franceska. Krátce nato přišly první pochybnosti - afta nezmizela a nereagovala na běžnou léčbu. A po návštěvě zubáře jsme pochopili, že je to něco horšího. V únoru jsme po různých vyšetřeních nakonec zjistili diagnózu - karcinom.

Kdy se narodil Francesco?

30. května. A krátce nato Chiara podstoupila operaci jazyka.

Ale Francesco byl zdravý.

Přesně. Předtím Pánova otázka zněla: Jsi připraven odprovdit svoji dceru, svého syna, k nebeské bráně?

Ale teď se nás Pán ptal: Jsi připraven obětovat svůj život za život svého syna? Jsi připraven darovat se?

Jak jste prožívali dobu po Francescově narození, když Chiara začínala léčbu?

Bylo to velmi vyčerpávající období. Chiara operovali jazyk, který jí opuchl tak, že nemohla mluvit ani přijímat potravu, museli jí zavést PEG [výživová sonda - pozn. red.], podstoupila chemoterapii a radioterapii a dělali jsme vše pro to, aby boj proti tumoru vyhrála. Její touhou byl život.

Jak dlouho trval tento boj?

Až do konce. Nebyla tam ani chvíle odpočinku. PEG jí zavedli v červenci

a vydali v prosinci. A kromě toho, Chiara byla ještě mladá, měla pouhých 27 let, a léčba byla velmi intenzivní – lékaři chtěli udělat všechno, aby ji zachránili, a tak použili nejsilnější dostupné prostředky.

Co myslíš, který okamžik v životě byl pro Chiaru nejtěžší?

Nejtěžší období pro ni byla doba, kdy jsme spolu ještě jen chodili. Chiara sama to říkala.

Proč?

Protože učinit rozhodnutí je nejtěžší věcí, které musíš v životě čelit. A ona sama později říkala, že prožívat nemoc je určitě vyčerpávající a náročné, ale pro ni bylo mnohem těžší žít v nejistotě – v jejím případě to byla nejistota toho, zda se vezmeme. Tvrdila, že to prožívala jako volbu povolání. Říkala: „Znovu bych šla do boje s nemocí, ale už bych nechtěla zažít to období chození.“

A pro tebe? Co bylo nejtěžší pro tebe?

Pro mne bylo nemyslitelné, že prožiji Chiarařinu smrt.

Ale zvládl jsi to.

Zvládl. Ale to je tak vždy. Viš, strach ti nikdy neříká pravdu. Je náročné vychovávat syna sám. Ale milost pochopíš tehdy, když ji prožíváš. Přijde ve chvíli, když ji potřebuješ. A upřímně ti mohou říci, že život jde dále a jeho prožívání je stejné, ať už tu Chiara s námi je, nebo není. Můžeme být šťastní – i já, i Francesco. Říkávám to často: Byl bych radě-

ji, kdybych mohl zestárnout s Chiarou, ale nestalo se. A přijímám to proto, neboť jsem si uvědomil, že ke štěstí nám stačí spása – a kříž.

Kolik má nyní Francesco let?

Čtyři.

Je jasné, že si na maminku nevzpomíná, ale dokáží si představit, že si o ní často vyprávíte.

Doufám, že si o ní vyprávíme přesně tolik, kolik je potřebné – nepříliš mnoho, ne příliš málo.

Nemyslíš si, že mu schází maminka?

Nepochybuji o tom – zejména proto, že to říká také on. Ale vždy to říká s takovým klidem. Pro něho je normální říct spolužákům ve školce: „Mám maminku v nebi a tatínka na zemi.“ Necítí se být sirotkem.

Máš docela vyspělého syna.

Ano, někdy až příliš. (úsměv) Už ho ani nechci brávat s sebou na svědectví. (úsměv)

Proč?

Mám pocit, že na svůj věk přemýšlí až příliš často o vzkříšení a nevím, zda je to pro něho teď dobré. Například minule mi řekl: „Tati, chápu, že maminka vstane z mrtvých, ale kdy to už bude?“ Asi příliš prožívá tento koncept vzkříšení a já bych byl rád, kdyby to bylo úplně normální dítě.

Jaký je váš každodenní život?

Vyčerpávající, složitý, krásný. Někdy až příliš vyčerpávající, ale jsme tady, žijeme dále. Chodím do práce a vychovávám syna. Už jsem řekl, že to není vůbec jednoduché. Když však potom k tobě příběhne tvůj syn, obejmeme tě, dá ti pusku, nabereš zpátky všechny síly a jdeš dále.

Co nás všechny může naučit Chiara a její příběh?

Od Chiary se můžeme učit, že se štěstí dá žít už také zde na zemi – pokud si zvolíme Boha jako svého průvodce (tak to píše i v dopise Franceskovi). Příliš často se zabýváme a znepokojujeme pozemskými věcmi, přičemž bychom měli vždy toužit po štěstí. A štěstí najdeme pouze tenkrát, když žijeme svůj život ve vztahu s Bohem. A proto je možné zemřít šťastný – tak, jako zemřela ona.

Takže je podle tebe Chiara již v ráji?

Nepochybuji o tom. (úsměv)

Z www.tkkbs.sk přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)

Obraz Matky Boží Čenstochovské na Světové dny mládeže

Ikona Matky Boží Čenstochovské „Od oceánu k oceánu“, která putuje po světě s úmyslem ochrany civilizace života, bude přítomna i na světovém setkání mládeže s papežem Františkem v Panamě. Ikonu do Panamy pozval arcibiskup José Domingo Ulloa Mendieta, vedoucí organizačního výboru. Usoudil, že „její základnou“ bude kaple Sv. Jana Pavla II., přičemž vyjádřil přesvědčení o tom, že „mladí jistě přijdou setkat se s milovanou Maminkou svatého Jana Pavla II.“

34. světové dny mládeže se budou konat od 22. do 27. ledna 2019 v hlavním městě Panamy (Panama City). Výběr data setkání nadiktovaly klimatické podmínky, měsíc leden je totiž letním měsícem. Rovněž je obdobím sucha, jež přeje organizaci takové události konané venku.

Tématem setkání navrženým papežem Františkem jsou slova Matky Boží z Lukášova evangelia: „Hle, jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

P. Romulo Aguilaro, generální koordinátor organizačního výboru SDM v Panamě pro Katolickou informační agenturu řekl, že období příprav na SDM bude v této oblasti časem obnovy mariánské úcty, která Panamce provází od počátku existence církevního společenství na americkém kontinentu. Uvedl rovněž, že patronka Panamy, Matka Boží Starší (Santa María la Antigua) bude jedním z hlavních aktérů tohoto setkání mladých.

Podle www.ekai.pl

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (17)

4. Tajemství (Druhá část)

12. dubna 1947⁽¹⁾

Jsem ta, která jsem v božské Trojici, jsem Panna od Zjevení. Ihned zapiš tyto věci a vždy je rozjíměj. Ty mě pronásleduješ, nyní již dost! Vstup do Svatého ovčince, věčného Božího zázraku, kde Kristus položil první kámen, onen základ na věčné skále, Petra.⁽²⁾

Nezapomínej na tu, která tě stále milovala, nikdy jsem na tebe nezapomněla, ve tvých neštěstích jsem ti vždy byla nablízku, protože přísaha Boha je a zůstane věčná, je jedna a stálá. Zachránilo tě devět pátků Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, božský příslib, které jsi vykonal předtím, než jsi vstoupil do lži a stal ses Božím nepřítelem a bez nějakého důvodu bezohledným nepřítelem. Ten, kdo vyhledává lži a klame nevinné, může zničit to, co učinil Bůh?⁽³⁾

Kaj se, čin pokání pro spásu druhých, já ti budu vždy nablízku; tvá věrná manželka a další stovky lidí ve stejném stavu jako ty vstoupí do Ovčince. Prostředkem, kterým si posloužím, jsi ty, buď silný a posiluj slabé, utvrzuj silné a ujišťuj nevěřící, a to modlitbami.

Já obrátím i ty nejzatvrzelejší, zázraky, které učiním s touto zemí hříchu.

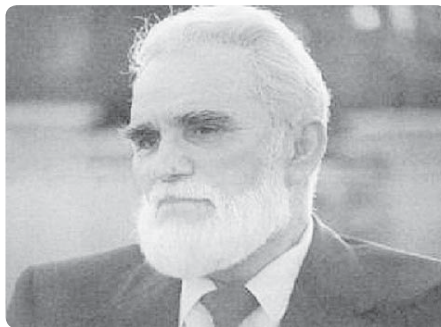
Tví přátelé se stanou tvými nepřáteli a vrhnou se proti tobě, aby tě zničili; buď silný, budeš utěšen právě v té chvíli, kdy si budeš myslet, že jsi opuštěný.

Bohu velmi záleží na obrácení zatvrzelého hříšníka a cení si ho; v duchovním a mystickém smyslu ti říkám, že moje srdce pro nevěru a hřích proti Bohu stále pláče. Vše o každém z vás se zaznamenává v nebi ve vlastní knize života, i mrknutí oka.

Pojďte k Ježíšovu Srdci, pojdte k Srdci Matky, a budete potěšeni a bude vám ulehčeno ve vašich trestech. Všichni hříšníci, pojdte! Zasvěťte se Neposkrvněnému Srdci Matky a nepochybujte, že vám bude pomoheno; kdo si může stěžovat, že byl ode mě odehnán, jestliže se zasvětil mému Srdci? Kdo hledal pomoc a nebylo mu pomoheno?

Jsem u Boží spravedlnosti, odčiňující zdi Božího hněvu.⁽⁴⁾

Tobě, abych upevnila jistotu tvého srdce, dávám znamení, které poslouží dalším nevěřícím. Každému knězi, mně velmi drahému, jehož potkáš na cestě, a prvnímu knězi v kostele řekneš: „Otče, musím s vámi mluvit.“ Jestliže ti odpoví: „Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?“ a ukáže ti na dalšího kněze se slovy: „Ten je pro

vás ten pravý“, ty nemlč o tom, co jsi viděl a zapsal. Buď silný, tento kněz je již připravený pro to všechno, co má udělat; on bude tím, kdo ti umožní znovu se navrátit do Svatého ovčince Boha žijícího na věky, do Nebeského dvora na zemi. Potom nebudeš věřit, že to bylo ďábelské vidění, jak to budou věřit mnozí, zvláště ti, jejichž řady brzy opustíš,⁽⁵⁾ a budeš se modlit za jejich obrácení.

Bůh bude ještě po nějaký čas procházet se svou milostí; mnoho již učinil pro všechny a pro zbloudilé lidstvo; bude muset dojít k mnoha bolestem a křížům, otroctvím a ponížením všeho druhu. Kde je láska? Jaké jsou plody lásky? Tvrdé, s tuhou kůží, po všechna staletí; zvláště pastýři stáda, kteří nekonají svou povinnost. Do jejich duše příliš vstoupil svět, takže dávají pohoršení stádu a svádějí ho od cesty, pravdy a života.

Vraťte se na počátek k prameni evangelijní jednoty, lásce, vzdálení od světa! Vy jste ve světě, ale nejste ze světa. Kolik zázraků? Kolik zjevení? A nic, vždy vzdálení od podstaty života v pravdě Otce, který miluje.

Jsou pro vás připraveny těžké chvíle a předtím, než se Rusko obrátí a zanechá cesty ateismu, se rozpoutá hrozná a těžké pronásledování. Modlete se, může se zastavit.

Nyní, kdy se nachyluje čas konce každé věci ve světě, Slovo Toho, který učinil

každou věc, je pravdivé; připravte vaše srdce, přistupte s větším zápalem ke svátosti žijící mezi vámi, Eucharistii, jež bude jednoho dne znesvěcena, a nebude se již věřit v reálnou přítomnost mého Syna v ní. Přistupte k Srdci Ježíše, mého Syna, zasvěťte se Srdci Matky, které stále krvácí pro vás, a to vždy v mystickém smyslu; provolávejte slávu Bohu, který je mezi vámi, vzdalujte se od falešných věcí světa: marnivých představení, obscénního tisku, amuletů každého druhu, falešnosti a dalšího zla, marnivosti a spiritismu: jsou to věci, kterými si posluhuje démon zla, aby pronásledoval Boží stvoření; zlovolné síly budou působit ve vašich srdcích a Satan bude podle Božího příslibu na nějaký čas uvolněn: zapálí mezi lidmi oheň protestu pro posvěcení svatých.⁽⁶⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Dnes uveřejňujeme první část poselství, které Panna Maria sdělila Brunovi Cornacchiolovi při svém prvním zjevení v Tre Fontane 12. dubna 1947. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Bruno Cornacchiola má tedy podle této Mariiny výzvy vstoupit do katolické církve s papežem, nástupcem sv. Petra, v čele. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Bruno před svým odpadem od katolické víry vykonal pobožnost prvních devíti pátků. Pro Boží přísahu a příslib, které jsou s touto pobožností spojeny, byl zachráněn, i když odpadl k protestantství a komunismu. Marně se snažil rozbít katolickou církev, Boží dílo. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Tj. v tom smyslu, že Maria svou přímlovou, podepřenou svými zásluhami, prosí za odpuštění našich hříchů. Maria získala tyto zásluhy a koná tuto přímlovu skrze Krista, s ním a v něm. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Tedy adventisty. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Tj. rebelie a protesty, které způsobí Satan, budou příležitostí pro posvěcení těch, kdo nepodlehnu jeho vlivu. Další části poselství Panny Marie z 12. dubna 1947 budou uveřejněny následovně. [pozn. překl.]

Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze (4)

1. K nevhodnosti sousedství pomníku mistra Jana Husa a Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí

Učení mistra Jana Husa a vyrovnání husitů (utrakvistů) s katolickou církví⁽¹⁾

K námitce o nevhodnosti sousedství je třeba věnovat se sporu mistra Jana Husa s katolickou církví, zmínit jeho mariánskou úctu a porovnat jeho učení s reformací 16. a 17. století. Spor mistra Jana Husa se týká nauky o církvi, ospravedlnění a milosti. V principu jde o pět nejpodstatnějších tezí mistra Jana Husa:

1. Písmo svaté je jediným pramenem víry.

Toto učení převzal Jan Hus od Johna Wycliffa. Dochází v něm k popření celé církevní tradice, včetně učitelského úřadu katolické církve a v důsledku i formule proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Krista, která je dochována mimo Písmo svaté – v používaném znění ji v Písmu svatém nenajdeme.

2. Církev se skládá z předurčených ke spáse a její hlavou je toliko Kristus.

V první části výroku je podle Wycliffova učení naprosto popřena svobodná lidská vůle a tím i v Písmu svatém obsažená nauka, že člověk je stvořen k obrazu Božímu, a proto musí mít svobodnou vůli, jinak by bylo možné popírat i svobodnou vůli Boží a tím i Boha. Bůh, který není svobodný, není Bůh.

Ve druhé části Jan Hus má dva pojmy: církev vítěznou, složenou z již spasených, a církev putující, která se skládá ze všech lidí na zemi, kteří jsou na cestě k Bohu bez ohledu na to, jestli jsou momentálně ve stavu milosti, nebo nejsou. Putující církev potřebuje svoji viditelnou, pozemskou hlavu, která Krista na zemi zastupuje.

3. Důstojnost papežská je původu lidského, nikoli od Krista.

Výrok je v rozporu s naukou o Písmu svatém jako jediném zdroji víry, popírá svědectví Písma svatého, podle kterého

Kristus ustanovil hlavou sboru apoštolů Petra, a tak ustanovil pozemskou viditelnou hlavu církve. Petr ovšem nežije na věky, proto je přirozeně nutné, aby jeho důstojnost přecházela na jeho nástupce.

4. Církevní poslušnost je výmyslem vyššího duchovenstva.

Tento výrok ignoruje Kristův příkaz Petrovi, aby napomínal své bratry, a současně odporuje přirozenému poznání, že každé lidské společenství, které sleduje určitý cíl, musí mít organizaci a kázeň. I kdyby církevní kázeň byla pouze lidským ustanovením, má svůj původ v přirozeném řádu, který je božského původu.

5. Vrchnost světská nebo duchovní pozbývá své moci, je-li ve stavu těžkého hříchu (ztráty Boží milosti).

V principu zde Jan Hus rozšířil Wycliffovo učení, že kněz v těžkém hříchu neplatně koná kněžské úkony, na všechny osoby vykonávající veřejný úřad. Názor odporuje přirozenému rozumu: Umí si někdo představit, že soudce, který se večer při oslavě narozenin opil, pozbývá svůj úřad? Požadavek vypadá velice morálně, ale v praxi by znamenal možnost zpochybnění jakéhokoli veřejného rozhodnutí a vytvořil by podmínky pro anarchii, špehování a donašečství.

Lze si vážit mistra Jana Husa jako statečného muže, který zemřel za své přesvědčení. Nezemřel ale za objektivní pravdu. M. Jan Hus zemřel s největší pravděpodobností za subjektivní pravdu, ale i to z něho činí statečného člověka. M. Jan Hus šel na hranici jako zbožný katolický kněz, svátostně smířený s Bohem a církví. Sám si vyžádal, aby jej na smrt připravil jeho přítel a současně teologický odpůrce a žalobce, mistr Štěpán z Pálče. Mistr Jan Hus byl ctitel Panny Marie a husité ctili nejen Pannu Marii, ale i svaté.

Mistr Jan Hus – ctitel Panny Marie

Je skutečností, že M. Jan Hus byl ctitel Panny Marie, jak svědčí jeho vlastní spis: *Abychom mohli vybědnout z hříchu, vzývejme pomoc Panny Marie a pozdravujme ji. Já ubohý, jak budu schopen chválit slavnou Pannu, která je větší než všechna*

chvála? Nikdo nemůže dostatečně pozdravit tu, kterou pozdravil anděl, kterou Syn uctivě poslouchal, jíž se svěřil Duch Svatý, kterou obdivuje celý svět... Máme k ní tedy přistupovat s bázni a s úctou a chválit ji. Jestliže spravedliví nejsou hodni, jak budou hodni hříšníci? A přece by ani spravedliví, ani hříšníci neměli ustávat v její chvále. Neboť v ní je všechna milost Otce, Syna i Duchu Svatého, je v ní plnost milosti pro ni samu i milost, která se vylévá na nás.⁽²⁾

Bylo by naopak vhodné, kdyby v sousedství pomníku mistra Jana Husa byla socha té, kterou tolik uctíval a o pomoc vyzýval. To by byl, spolu s kalichem na Týnském chrámu, skutečný symbol smíření. Husův pomník Ladislava Šalouna byl postaven během první světové války v roce 1915 po dlouhé veřejné diskusi tak, aby svoji horizontální kompozici tvořil s vertikálou Mariánského sloupu výtvarně urbanistickou kompozici.

Kompaktáta – smír husitů s katolickou církví

Husitství se rozpadlo do řady směrů, z nichž některé byly chiliastické, dokonce s představou, že mečem připravují tisíciletou Kristovu říši na zemi vyhubením hříšníků, za které považovali všechny, kdo nad ně vynikali majetkem nebo společenským postavením.

Společný program husitských směrů byl formulován v roce 1420 ve Čtyřech artikulech pražských:

1. přijímání Těla a Krve Páně pod obojí způsobou (chleba a vína) pro laiky;
2. svobodné hlásání slova Božího;
3. trestání smrtelných hříchů světskou mocí;
4. zrušení světského panování kněží.

S husity byl nakonec uzavřen mír na základě *Kompaktát*, jejichž základem byly *Čtyři artikuly pražské*. Obsah *Kompaktát* je následující:

1. Přijímání pod obojí způsobou se povoluje, ale spolu jest věřiti, že pod každou způsobou je přítomen celý Kristus. (Přijímá se živé Tělo Kristovo, a v živém Těle je nutně obsažena také Krev.)

2. Svoboda hlásání slova Božího se dovoluje za dozoru biskupa kněžím od něho poslaným. (Jde téměř o přesnou citaci

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

výroku tábořského kněze Prokopa Holého na basilejském koncilu.)⁽³⁾

3. Hříchy smrtelné buďtež stavovány a trestány skrze ty, kterým to přísluší (skrze úřady duchovní osob duchovních a světské osob světských).

4. Kněží i chrámy mohou mít statky, avšak duchovní jsou jen správci zboží církevního a mají je věrně spravovat podle nařízení Sv. otců.

Na basilejském koncilu dohodnutá *Kompaktáta* byla v roce 1564 potvrzena papežem a přímí pokračovatelé husitů – utrakvisté (podobojí) získali své místo v rámci katolické církve.

Utrakvismus byl ve své podstatě tradiční. Držel se tradičního katolického učení o svátostech a zachoval úctu svátých. Lišil se jen přijímáním z kalicha pro laiky a slavením památky Jana Husa a Jeronýma Pražského v rámci svátku českých mučedníků 6. července jako oktávu svátků sv. apoštolů Petra a Pavla a užíváním češtiny (společně s latinou) v liturgii. Čeština se používala hlavně při modlitbách „Věřím v Boha“ a „Otče náš“. Zřeknutí se apoštolské posloupnosti, svátosti a tradiční liturgie, které jsou typické pro luterství, Jednotu bratrskou i kalvinismus považovali čeští utrakvisté za herezi⁽⁴⁾.

Brzy po potvrzení kompaktát se evangelici oddělují od utrakvistů, prosazují vypuštění kompaktát ze Zemských desek (zemského zákonodárství). Následuje boj o tzv. dolní konzistoř, které se zmocňují evangelici a vystupují často jako tzv. novoutrakvisté, i když s husitským utrakvismem měli málo nebo nic společného. Novoutrakvisté odmítali i slavení svátku Jana Husa, které jim přes jejich námítky nařídil katolík, král Ferdinand I.

Husitství a protestantismus se lišily v zásadních otázkách ospravedlnění člověka. Husitství kladlo důraz na morální obrodu života církve i společnosti, protestantismus se morálních hodnot v principu vzdal. Luther prohlašuje ospravedlnění pouze na základě víry – na skutcích nezáleží, a tím se morálky v podstatě vzdává. Kalvín prohlašuje absolutní předurčení člověka ke spáse nebo k zatracení a tím se opět vzdává hodnoty morálky pro lidský život, naopak sám Bůh je původcem zla. Z protestantských církví lze přiznat pouze Jednotě bratrské, vyšlé však z hu-

ste přece o něm slyšeli a jako křesťané jste byli poučeni podle pravdy, která je v Ježíšovi, že máte odložit starého člověka s dřívějšími způsoby života, který je chtivý rozkoší a žene se do zkázy. Stále si obnovujte mysl po její duchovní stránce a oblečte člověka nového, který je stvořen podle Božího vzoru jako skutečně spravedlivý a svatý.

Evangelium – Jan 6,24–35

Když zástup viděl, že ani Ježíš, ani jeho učedníci nejsou na břehu, nasedali do člunů, přijeli do Kafarna a hledali Ježíše. Když ho našli na druhé straně moře, zeptali se ho: „Mistře, kdy jsi sem přijel?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta nažedli z těch chlebů. Neusilujte o pokrm,

který pomijí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Otec, Bůh, ho osvědčil svou pečeti.“ Zeptali se ho: „Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „To je skutek Boží, abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké tedy ty děláš znamení, abychom ho viděli a uvěřili ti? Co konáš? Naši předkové jedli na poušti manu, jak je psáno: »Chléb z nebe jim dal jíst.«“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Prosili ho tedy: „Pane, dávej nám ten chléb pořád.“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“

AKTUÁLNĚ:

Projednáni dvou petic ve věci Mariánského sloupu v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, které mělo proběhnout 14. června 2018, bylo ve 2 hodiny po půlnoci 15. června odloženo na 6. září 2018, to je na poslední jednání zastupitelstva před volbami. Nová petice proti obnově Mariánského sloupu měla 1.100 podpisů, petice pro obnovu 16.489 podpisů.

Místo Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze je místem náboženské úcty. Prosim, noste květiny a kamínky na toto místo, aby svět viděl, že je to stále místo modlitby a aby Panna Maria toto naše úsilí o jeho důstojnou obnovu přijala.

Josef Pejřimovský

sitského základu, že se nevzdala morálky jako motivu k ospravedlnění.

Můžeme dokonce říci, že Kalvínovo učení zavádí nerovnost lidí před Bohem, popírá demokratický princip – že každý zodpovídá za své činy a jeden je rovný druhému. Podle některých výkladů Kalvínova učení lze předurčení poznat podle toho, že se předurčenému ke spáse vede dobře, je úspěšný a bohatý, předurčení k zatracení jsou chudáci, mrzáci, bezdomovci apod. Tak se i při demokratickém uspořádání kalvínských sborů otevírá cesta jak k demokracii, tak i k tezí o vyvolenosti národa nebo rasy, a tedy k rasismu a nacismu.

Rozpory mezi husitstvím (utrakvismem) a protestantismem byly daleko hlubší než mezi utrakvismem a katolictvím. Protestantismus, který, jak se zdá, příliš hluboké kořeny nezapustil, byl až na výjimku Jednoty bratrské cizím importem a nevycházel z domácích, husitských kořenů. Rekatolizaci přečkala v ilegalitě pouze Jednota bratrská, která se nevzdala morálky jako potřebné k ospravedlnění.

Omlouvám se za poněkud delší teologický výklad, ale považuji jej za nutný pro osvětlení vztahů mezi katolictvím, husitstvím a hlavními směry protestantismu, luterstvím a kalvinismem, které se v 16. a 17. století v Čechách šířily.

(Pokračování)

Poznámky:

⁽¹⁾ PEJŘIMOVSKÝ, J.: *Blahoslavený český král, císař Karel I. z Domu Rakouského*. 2. doplněné vyd. Typos, 2012. s. 119. ISBN 978-80-260-1535-2.

⁽²⁾ *Mistr Jan Hus* (Fol. 69b n) in: Bradna J., Kavička K., *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí*, Praha, Velehrad 2008, ISBN 978-80-86157-23-8.

⁽³⁾ KRCHŇÁK, A.: *Čechové na basilejském sněmu*. Svitavy. Trinitas 1997.

⁽⁴⁾ *Jan Hus mezi epochami, národy a konfesemi*, Praha 1995, s. 154–160.

Pondělí 6. 8. 2018

6:05 V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty
6:15 Klapka s ... (34. díl): Vladimírem Císařem **7:15** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **7:31** Cvrlikání (55. díl): Plyš **8:40** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Ježíš, Bůh i člověk **9:35** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **10:00** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **10:25** Po volání: Se salesiány v Brně – Žabovřeskách **11:30** Od nynějška po tvém **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **11:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:15** Poutníci na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:25** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **16:00** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **16:20** Dana & Přátelé (1. díl): Julie Francis **16:50** V rukou Božích **17:25** Ars Vaticana (30. díl) **17:35** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **18:00** Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu **18:15** Česká věda [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše **18:35** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:45** Putování Modrou planetou: Chile a Patagonie **19:20** Soňa **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (50. díl): S Janem Potměšilem **20:00** Na jedné lodi (5. díl) **21:05** UNITED Report (2. díl): Svoboda **21:30** Terra Santa News: 1. 8. 2018 **22:00** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Luděkem Munzarem **23:25** Od Františka k Františkovi **0:05** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 8. 2018

6:05 Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **7:05** Můj Bůh a Walter: Život z Krista **7:25** Panenka Polínko **7:40** Pod lampou **9:45** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **10:10** Noční univerzita: PhDr. Jiřina Prekopová – Škola lásky v rodině **11:15** Ars Vaticana (30. díl) **11:25** Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu **11:45** Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše **11:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Hlubinami vesmíru s prof. Miloslavem Druckmüllerem, 2. díl **14:00** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **14:10** Hovory z Rekovic: Lenka Hružová **14:30** Vzlétnete vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **15:05** Kulatý stůl (240. díl): Čtvrtstoletí přehledek **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (2. díl): Chci, abys byl **16:25** Outdoor Films se Štěpánem Černouškem (42. díl): Sibiřské gulagy **18:00** Noeland (50. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšova moc **18:35** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:40** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:15** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 [P] **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení [P] **20:55** Česká věda **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 **22:00** Rodina podle papeže Františka (4. díl) **22:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (127. díl): hraBanda **23:40** Terra Santa News: 1. 8. 2018 **0:05** Cvrlikání (40. díl): Jana Šteflíčková **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 8. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 **6:25** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **8:00** Česká věda **8:20** Papež Benedikt XVI. **9:15** Ars Vaticana (30. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **11:15** Jihomoravské město Dubňany **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšova moc **11:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní

TELEVIZE
DOBŘÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

magazín (50. díl): S Janem Potměšilem **13:00** Na jedné lodi (5. díl) **14:05** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **14:25** Setkání **14:45** 869 dní **15:20** Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu **15:35** Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 **16:00** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **16:20** Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými (34. díl): Na kajaku kolem Velké Británie **18:00** Most milosrdenství – Brazílie **18:30** Bible pro nejmenší: Filip **18:35** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:40** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **19:30** Terra Santa News: 8. 8. 2018 [P] **20:00** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec – kytarový virtuos **20:25** Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **21:30** Záblesky nad Andami **22:00** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **23:25** Generální audience Svatého otce **23:50** Století Andělky **0:10** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **0:30** Skryté poklady: Roman **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 8. 2018

6:05 Putování Modrou planetou: Chile a Patagonie **6:40** Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:45** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (2. díl): Chci, abys byl **8:10** Po volání: S vincentíny v Bratislavě **9:10** Temný kodex **9:45** Terra Santa News: 8. 8. 2018 **10:10** Kulatý stůl (240. díl): Čtvrtstoletí přehledek **11:05** Rodina podle papeže Františka (4. díl) **11:20** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec – kytarový virtuos **11:45** Bible pro nejmenší: Filip **11:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Za tajemstvím šumavských lesů **14:10** Česká věda **14:25** Ars Vaticana **14:35** Generální audience Svatého otce **15:00** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 **16:20** Řeckokatolický magazín **16:35** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **16:45** Marina **17:20** Dana & Přátelé (2. díl): Keith Moore **17:55** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **18:30** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **18:35** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:40** Hlubinami vesmíru s prof. Miloslavem Druckmüllerem, 2. díl **19:25** Večeře u Slovaka: 19. neděle v mezidobí [P] **20:00** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjееz **21:05** Vanen, pírkó z ráje **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Večer chval: Přehledka církevních škol Odry **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 8. 2018

6:05 Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **6:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Na pomezí ticha a tmy **7:35** Templetonova cena: Mysl a duch **8:35** Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **9:40** Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (50. díl): S Janem Potměšilem **10:10** Na jedné lodi (5. díl) **11:15** Slezská Lilie 2015: Vystoupení skupiny Noemiracles (CZ/PL) **11:45** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **11:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Ars Vaticana

13:25 Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec – kytarový virtuos **13:50** Jak poznávat svět, který nevidím **14:25** Česká věda **14:40** Putování Modrou planetou: Chile a Patagonie **15:20** Poutníci na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:00** Rodina podle papeže Františka (3. díl) **16:15** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **17:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **18:05** Peru – Cesta slibu **18:25** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:30** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **18:35** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **19:05** Pohyby **20:00** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (50. díl): S Janem Potměšilem **22:00** Večeře u Slovaka: 19. neděle v mezidobí **22:25** Bratr Prem Bhai – Indie **22:35** Hlubinami vesmíru s prof. Miloslavem Druckmüllerem, 2. díl **23:20** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **23:30** Dana & Přátelé (2. díl): Keith Moore **0:05** Templetonova cena: Mysl a duch **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 8. 2018

6:05 Dana & Přátelé (2. díl): Keith Moore **6:35** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacol! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **7:35** Na východ od Říma **7:55** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec – kytarový virtuos **8:20** Noeland (50. díl) **8:50** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **8:55** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **9:35** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **9:55** Exit 316 MISE: Jsem cvok, ale neléčím se **10:15** UNITED Report (2. díl): Svoboda **10:45** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjееz **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 8. 8. 2018 **14:35** Večeře u Slovaka: 19. neděle v mezidobí **15:05** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **16:10** Jak potkávat svět (29. díl): V Hroznové Lhotě **17:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:00** ŽIVĚ Z KLOKOČOVA: Celoeparchiální odpustková slavnost 2018 [L] **18:25** Sedmihlášky (17. díl): Když pan verbíř **18:30** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **18:35** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **19:30** Rodina podle papeže Františka (5. díl) [P] **19:45** ŽIVĚ Z KLOKOČOVA: Úvod do byzantského slavení [L] **20:00** Archijerejská svätá liturgia, dialógy, myrovanie: Klokočov SK [L] **21:55** Opavská inspirace [P] **22:20** Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Bůh Starého zákona – milosrdný či nemilosrdný **0:00** Biblická studna **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 8. 2018

6:05 Ars Vaticana **6:15** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:25** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jíšová **8:35** Česká věda **8:50** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (2. díl): Chci, abys byl **9:15** Večeře u Slovaka: 19. neděle v mezidobí **9:45** ŽIVĚ Z KLOKOČOVA: Úvod do byzantského slavení [L] **10:00** Archijerejská svätá liturgia, dialógy, myrovanie: Klokočov SK [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 7. 8. 2018 **12:40** Terra Santa News: 8. 8. 2018 **13:05** Rodina podle papeže Františka (5. díl) **13:25** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková – moderátorka **14:15** Muzikanti, hrajte **14:50** Kulatý stůl: Stát a církev dnes **16:30** Outdoor Films (27. díl): S Otakarem Brandosem **18:05** Sedmihlášky (19. díl): Včera u studánky **18:10** Noeland (51. díl) **18:35** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeři neboli statečný mravenec **19:15** Česká věda **19:30** Exit 316 MISE: Ukrašené Vánoce [P] **20:00** Babi **20:40** Ale on není bílý **21:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **22:05** Velké ticho v Poličanech **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Na pořadu rodina (12. díl): Kdo si počká, ten se dočká ... **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 8. o 13:30 hod.: V škole Ducha (Marián Gavenda: Úvod do prednáškového cyklu – Svet, v ktorom žijeme)

Záznam prednášky z duchovno-ozdravného pobytu v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 7. 8. o 16:00 hod.: Večerná univerzita (Záznam prednášok v Badíne na tému: Fatima)

ThDr. Ing. Vladimír Thurzo, PhD: Súčasné ideológie a zjavenia Panny Márie vo Fatime, doc. ThLic. Miloš Lichner D.Th: Zjavenie Panny Márie v diele sv. Gregora Veľkého v kontexte jeho mariológie.

Streda 8. 8. o 20:30 hod.: Fundamenty (Piate prikázanie – hodnota ľudského života)

Diskusná relácia, ktorá rozoberá Katechizmus katolíckej cirkvi.

Štvrtok 9. 8. o 21:10 hod.: Poltón klub (Hrozen)

 Ako píšú na svojej web stránke (<http://www.skupinahrozen.cz/>) – skupina Hrozen vznikla v roku 1995. V rokoch 2006–2010 si dala kapela pauzu. V roku 2011 sa kapela Hrozen znova prebúdzala k životu a začína hrať v zmenenej zostave, v pozmenenom štýle. Z pôvodne akustickej kapely sa stáva kapela na hranici pesničkárstva a hravej alternatívy. Od roku 2012 aj so živým bubeníkom.

Piatok 10. 8. o 15:00 hod.: Hodina milosrdenstva

Priamy prenos modlitby k Božiemu milosrdenstvu z Košíc.

Sobota 11. 8. o 16:00 hod.: Pavel Helan – pesničkár

Záznam z koncertu Pavla Helana vo farnosti Kráľovnej rodiny v Bratislave v roku 2017.

Nedeľa 12. 8. o 10:30 hod.:
Svätá omša z Trstína – Hájička

Priamy prenos svätej omše z pútnického miesta.

ŠVÁBENICE U VYŠKOVA: Každou nedeľou od 5. srpna do 4. listopadu 2018, ale i v pátek 28. září a v sobotu 29. září 2018 jsou otevřeny výstavy:

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM – výstavní síň:

1. část: „Panovníci země koruny české“

V této části se seznámíte se všemi postavami českých dějin od praotce Čecha, věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje a se všemi historickými událostmi až do roku 1918.

2. část: „100 let Československé republiky“

Tato část je hlavně zaměřena na magické osmičkové roky, které zásadně změnilý vývoj dějin Československa. Vznik republiky v roce 1918, mnichovská dohoda z roku 1938, úno-

rově události roku 1948 a srpnová okupace z roku 1968 zasáhly do životů milionů lidí. Na této výstavě uvidíte přes 2000 různých unikátních dokumentů.

MUZEJNÍ GALERIE BETLÉMŮ: Stálá výstava již 1570 betlému vyrobených ze všech dostupných materiálů.

KOSTELNÍ MUZEUM: Stálá expozice umění z 18. a 19. století z pozůstatostí našeho kostela a fary.

Otevřeno je od 13 do 17 hodin. Vstupné dobrovolné – jste srdečně zváni.
BREVIÁŘ PRO LAIKY
4. – 11. SRPNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 8.		PO 6. 8.		ÚT 7. 8.		ST 8. 8.		ČT 9. 8.		PÁ 10. 8.		SO 11. 8.	
Antifona	919	1029	1452	1634	949	1061	1722	1941	1708	1924	1708	1924	1741	1961
Žalm	784	883	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	1452	1635	949	1062	1723	1941	1709	1926	1708	1925	1742	1961
Antifony	920	1030	1453	1636	950	1062	965	1079	1710	1926	1463	1646	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	813	914	813	914	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1454	1636	953	1066	1724	1942	1710	1926	1463	1647	1743	1962
Antifona k Zach. kantiku	708	799	1454	1636	953	1066	1724	1943	1710	1927	1463	1647	1743	1963
Prosby	924	1034	1454	1636	953	1066	1724	1943	1711	1927	1711	1927	1744	1963
Závěrečná modlitba	708	799	1455	1637	1461	1643	1462	1645	1712	1646	1463	1647	1465	1649
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	1455	1638	954	1067	970	1085	792	890	792	890	1018	1137
Antifony	925	1036	1456	1638	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	1456	1638	957	1070	973	1088	1713	1930	1713	1930	1021	1141
Závěrečná modlitba	708	799	1455	1637	957	1071	973	1088	1712	1646	1463	1647	1022	1141
Nešpory:														
	SO 4. 8.													
Hymnus	915	1024	929	1039	1457	1639	959	1072	1727	1946	1714	1932	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1457	1640	960	1073	976	1091	1715	1932	1464	1648
Žalmy	916	1025	930	1040	1457	1640	960	1073	976	1091	1715	1932	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1459	1642	962	1076	1730	1949	1717	1934	1464	1648
Ant. ke kant. P. M.	708	798	709	799	1459	1642	962	1076	1731	1950	1717	1935	1464	1648
Prosby	918	1028	933	1044	1459	1642	963	1076	1731	1950	1718	1936	1028	1147
Záv. modlitba	708	799	708	799	1455	1637	1461	1643	1462	1645	1712	1646	1463	1647
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Nedeľa 5. 8. – 18. nedeľa v mezidobí

 1. čt.: Ex 16,2–4.12–15
 Ž 78(77),3+4bc.23–24.25+54
 Odp.: 24b (*Hospodin jim dal nebeský pokrm.*)
 2. čt.: Ef 4,17.20–24
 Ev.: Jan 6,24–35

Pondělí 6. 8. – svátek Proměnění Páně

 1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
 nebo 2 Petr 1,16–19
 Ž 97(96),1–2.5–6.9
 Odp.: 1a.9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)
 Ev.: Mk 9,2–10

Úterý 7. 8. – nezávazná památka sv. Sixta II. nebo sv. Kajetána

 1. čt.: Jer 30,1–2.12–15.18–22
 Ž 102(101),16–18.19–21.29+22–23
 Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje Sión a objeví se ve své slávě.*)
 Ev.: Mt 14,22–36

Streda 8. 8. – památka sv. Dominika

 1. čt.: Jer 31,1–7
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Mt 15,21–28

Čtvrtok 9. 8. – svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže

 1. čt.: Oz 2,16b.17b.21–22
 Ž 45(44),11–12.14–15.16–17
 Odp.: 11a (*Slyš, dcero, pohled a naslouchej!*)
 Ev.: Mt 25,1–13

Pátek 10. 8. – svátek sv. Vavřince

 1. čt.: 2 Kor 9,6–10
 Ž 112(111),1–2.5–6.7–8.9
 Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a půjčuje.*)
 Ev.: Jan 12,24–26

Sobota 11. 8. – památka sv. Kláry

 1. čt.: Hab 1,12–2,4
 Ž 9(9A),8–9.10–11.12–13
 Odp.: 11b (*Neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají.*)
 Ev.: Mt 17,14–20

